

⇒   ⇐

http://www.geocities.com/kcs_kalam

اوطین تقسیم تے مشران فرض

حالا ساعته کالامین قوم آکدسه مشترک شڑائ تقسیم گرینت۔ آس ما پھرما تھل می، کینور لام می تے اتروڑ می پا شریک درین تقسیم بیت۔ موں گان گان کہ پکار تھو اوں تسوں تجرباً ما عبرت گندہ۔ ہار کاراں فائدہ تے نقصان آک دی سہ گنڑیجال آشاں۔ فائدہ تہ اینچھلاں تقسیم می این تھو اوں ناجائز قبضاً تے سیم پیٹاگ ما خلق لُسنٹ۔ زُروں ما گمزور کہ تسال حاق نکانت۔ درین زیات آباد ہوئینت۔ خلقاں آمدن زیات هوانت۔

پرہ نقصانونہ پا ہار تھو۔ سہ این نون پھری کوستانہ خلقہ کمراتاں چھلاں ران سالاں بھاگ تاس ناس کیر۔ جنتاں باغیچاں چھلاں چمن ما آلوئیں کھیر چیت۔ اتروڑ می تے تھل می بانال ختم هوت۔ سویہ تان تانی کٹیر ما کھیر چیت۔ مال بانال رہ تلوگ تام کہ ہار پکھار هوت۔ کاں غریبانان آس تائم این خیال دہ تانی حق ٹیارت ارو ائی بھی هوں کون کھیر چاجگ۔ موں مشران کہ پکار تھو اوں تام این مسئلہ پا تانی ذہن می تھا دہ۔

غیر آباد کھن ریناریں کیر، سالیں کیر تے چارپائیں کیر مشترکہ چھوردہ۔ دویم گان مسئلہ تقسیم می این تھو اوں این درین خدائی پاکیں تے ان رہ خدائی پاکیں مخلوق آباد تھی۔ خدائی پاکیں دین تے شریعتاں حکم ہار وخت تانی ذہن می تازہ ساتوگ پکار۔ این چھلہ نہ هوئی کو آج ا مظلوم تے غریب تھوں دبدبہ تے رعباں وجا دہ بھیدہ غلہ هوئی تے تھہ تسال حاق ضائع کا تانی بچئی کہ جائیداد زیتائی۔ محشراں دوسہ تسوں تھیر تے تھوں گربان هوئی۔ ہار احتیاط دہ قدام گھینا۔

جین اُمات مار ما کہ دینت

: سید محمد زمین اختر گاوری، جندری، دیر بالا

آج ما تقریباً چوئی کالہ پھرماں گیارہ تے دُنایاں گان کاروباری سیٹر رہ حملاً
ستمبر ۲۰۰۲ می امریکاں خار واشنگٹن ما باد امریکا تے تسال حارمی اولاد

پیغمبریں اُمت کہ پکاروں تانی لنگال
 مشرانان تاریخ دوبارہ جان کرّده۔
 اینچھلیں بزدل حکومتان خلاف سول
 نافرمانی آن اعلان کا امریکا کہ ترے تسان
 چمچاگان کہ تانی ایمانی طاقتان پشاگ
 پکار۔ امریکیں طاقتان موٹو ختم ہوگ رہ
 تھی۔ پرہ توشی میدان ٹنگائی تہ۔ متل ارو
 "نینان للال گھا کھماشاں"۔ پرہ گھا ده
 سہ بچ نہ ہوباں۔ امریکہ این حال رہ
 یات۔

اسرائیلہ مسلمانان دنائی تھی ختم
 گروگان منصوبہ شروع کیر۔ اولہ کابل رہ
 حملہ کیر۔ تاسہ باد عراق رہ۔ مسلمانانیں
 مچیک پرار لا جوڑ نہ ہیش ترے اسرائیلہ
 لبنان رہ حملہ کا تسان زخم تازہ کیر۔
 کوستینی متال تھی ارو "کیں بلائی ما نہ
 لسوشات تہ تاس کہ غاڑہ دا آر"۔
 مسلمانان کہ پکاروں تانی حکمرانان ما
 تہ نہ پیش ده اومی حکمرانان امریکان
 چڑ ده گان بوت۔ ترے خندیران مہ کھا آم
 بزدل بوت۔ آم ما اسلامیں کیر فرینیاں تم
 فالتو۔

اعلان

گاؤری رسالاً کہ کالام، اُسو، اُتروڑ ترے دیر کوهستان آن ہار لام تھی کہ رضاکاریں
 ضرورات تھی۔ اینچھلاں مانوچ اوں سہ رسالہ تانی لام مئی خور کربانش ترے مواد
 چونڑوگ والا ما تھی گھی یا دفترہ پھسبانش۔ تام GLP آن دفتر سہ رابطہ کرّده۔

لطیفاً

مالک نوکر سہ: تُو ما شیٹاگ کا ڈاوو؟

نوکر: صاب، بیگم صابہ میں دت۔

مالک: بزدل تُو ا دیراں داگ ده ڈاوو۔ مکہ بیش یہ تہ این ساتائی نہ ڈاووت۔

بوب پو کہ: کاں ساتھ تو غلط کار کرتہ ترے روشہ ماں بال پناں ہوانت۔

پو: خہ یہ موٹو پو ہو اوں دیداں سوا بال کا پناں ہوٹ۔

اُستاد کلاس مئی لیکچر دیانش اُون کھیامتائ دوسہ درین چنجئی آسمان کٹر کٹر ہوئی ہر شے فنا ہوا۔

شاگیرہ تپوس کیر جناب اتھان دوسہ سکولیں چھٹی ہوئی آ؟
اُستاد شاگیر ما تھی اَن او ڈنڈا مئی کہ فرق؟

شاگیر: جناب ! دوا کھاگان شئی، فرق صرف اتیک تھو اُون آک تہ مانوچ مرضی دہ کھان ترے دوپام ای مرضیاں خلاف کھان۔

اُستاد شاگیر ما تھی تھہ کہ گسیں مشہیر جار یاد تھی؟
شاگیر: صاب یہ منوت اُون شیٹاں جولاگ بارہ نہ کر۔
جج تئی این موٹر کا بیلائی؟

خاک: جناب ای قبرستان کہ پش ہوگیل آش یہ مرو اسان مالک پا مورت۔
ا بقول میش بیت پنیلی روان آش۔ پنہ ا پوٹوش بھی اُس ما تھی بیشت۔ این میش تانگ ہو تئی این پو ما تپوس کیر۔ "تئی کون بیت نہ لیشتا"؟

پوٹوشہ جواب دت۔ "ہیت بار دیر لیشت پرہ ہیت راکہ ہیت اولیں دیر لیشت۔"
قیدی: این جیل بار مچینگ جیل تھی پرہ حکومیتہ اَن مائی کہ بہتری نہ کیت۔
جیلر: چھیں کہ مطالب تھی؟

قیدی: یہ دآش دیر این جیل کہ یات ہر دیر روشن دان دہ ڈابجنت۔

: قاری محمد اقبال، اُترور، کالام

ابراہیم (ع) آں وخت مئی نمرود بار گان
باچا لنگوت۔ ائی چوئی کونج دنائی رہ
باچہ آش۔ اللہ پاکہ تاس کہ بار گین
عزت دیش مگر تن اللہ ما سرکشی
اختیار کیر۔ اللہ پاکہ تسیں ہدایتیں کیر
ابراہیم (ع) لاڑائی اُون ماں این بندہ کہ
ہدایت میلاؤ ہودہ۔ تاسکہ پکار آش اُون

این بات بالکل ٹھیک تھی اُون انسان این
دنائی مئی کاں عمال کرنٹہ ترے اسان سزا
پا ترے جزا پا آخرتہ ملا ہوانت۔ لیکن
انسان کاں ساٹہ حد ما لنگن تہ اللہ پاکہ
این دنائی مئی پا تام کہ سزا دیت۔ تسال
مثالونہ ما کہ موجود تھو۔ قرآن ترے حدیثاں
حوالاً سہ این بات ثابت ہیت اُون

ہیت اوں اللہ پاکہ تاس رہ تے تسیں قوم
 رہ پھیتاں عزاب نازل کیر۔ ا کھیٹیر پھیت
 تسان شمر شی لنگی۔ اللہ پاک این
 چھلہ پا کر بانس اوں اتھاں ساتھ مرش
 خو اللہ پاکہ این خلق کہ عبریتیں کیر
 پشائی۔ نمرودہ سجدہ کروگیں کیر بورڈ
 شاش تے تن رہ این چونڑو اوں موٹو کوم
 می ما تھی غلہ دیانش تے اولہ ا زیڑ چپل
 گی ما تھوسہ دگ۔ کاں ساتھ یہ چونجو
 تے تھاکہ غلہ دم۔ این چھلہ کتیک
 دوسائی خدائی پاکہ تاس ذلیل تے خوار
 کیر تے تن تھی باد مردار کیر۔

سہ ہدایات قبول کرش۔ تن دی پا
 بغاوت اختیار کیر۔ ابراہیم (ع) ا تاس
 کہ بار بار دعوت دت پرہ تن انکار کیر۔
 این حدائی اوں تن تانی عوام می کہ
 ربوبیت آن دعوی کیر تے این اعلان پا
 کیر اوں کوم می ما تھی خرچہ دیاشات
 تے اولہ مکہ سجدہ کری تاس ما باد یہ
 تاس کہ غلہ دم۔ ابراہیم (ع) ا بار
 کوشیش کیر اوں تو ہدایت رہ یہ مگر
 تن نہ منی۔
 اللہ پاکاں کاں عزاب آخرتہ تھو تہ سہ تہ
 ہوگ مگر اللہ پاکہ تاس رہ این دنیاہ پا
 عزاب نازل کیر۔ قرآن تھی این بات ثابت

لالچ

اوں این ڈیبا ما تئی کہ شی دیائی تہ تھکے
 میلا ہوئے۔ پرہ این جولاک کہ فکر کر
 اوں ڈیبا ما ا دوس می ا شی دیائی۔
 اسان خلاف کار کیر تے تھکے لالچاں
 سزا میلا ہوئے۔ نیکو بار خوشحال ہو۔
 ان ڈیبا گی تانی لار پھر گا۔ لارہ گھی
 چوائی ڈیبا کہ ارو "اے ڈیبا مکہ ران ا
 بنگلہ تیار بودہ"۔ کئی ٹیم نہ گیش تے
 ران سولوخ ا بنگلہ تیار ہو۔ تن تھی بعد
 اسوں تہ کار ہو۔ آم بار دوسہ کشکے شی

مچوگ زمانہ بار غریب ا میش آشو۔ سہ
 مزدیری کا تانی گزارہ کرنش۔ این میش
 غریب تہ آش پرہ بار نیک تے ایماندار
 آش۔ این وجا تھی اسان ٹپاں خلق سوا
 آس کہ نیکو مننش۔ ا دوس نیکو تانی
 کھیر پھر بچنش تے پنہ ا میشہ آس کہ
 سلام کیر۔ اتھاں میش جادوگار آشو پرہ
 تسیں نیکو رہ بار لوب بیگ۔ تن سوچ
 کیر اوں یہ اسیں کشکے مداد گرم۔ این
 منی ان نیکو کہ ا ڈیبا دیت تے این منو

تتھی میس مار۔ اسوں این حکم آس تے
اسوں بنگلہ تے تمام مال دولت ختم بی۔
آم دگیراں تتھی چہلہ غریب ہو۔

دیانت۔ ا دوس اسوں پکور می لالچ
پیدا بی۔ آم ارو تتھی جادوگار کھنہ ماں
ما ڈیہ نائی۔ آمہ ڈیبا کہ حکم دت ارو

سید کاکہ تے خاپری

:

خاپری تھی۔ سید کاکہ بار حاران ہو۔
خاپری ا نین وا تھیر تلی ا ٹھونگ گڑو
بیردمو لوو زراں تھو۔ تن سید کاکا ما
تپوس کیر ارو "ای چہان آ؟" سید کاکا
ارو نہ۔

تن تھوکو دگیراں نین وا تھیر تلی دی ا
ٹھونگ گڑو پندمو پنا زراں تھو۔ خاپری
دگیر سید کاکا ما تپوس کیر ارو "ای
چہان آ؟" سید کاکا ارو "این ٹھونگ پا
ماں نہ"۔ خاپری ارو پچھاٹ یہ چہان
ٹھونگ گڑم۔ این منی تن نین تھی ا
ٹھونگ گڑو۔ سید کاکا بار خوشحال ہو
ارو "این ٹھونگ ماں"۔ خاپریہ سید کاکا
کہ منو ارو تو بار ایماندار تھو۔ موٹو امی
لوو زراں تے پنا زراں ٹھونگ پا انعام می
چہان ہو۔ آم پا گھی چو۔

ا غریب میس آسو۔ تساں نام سید کاکا
آس۔ تساں لوکوٹ ا لار آس۔ سہ
زنگیلاں خنگہ آس۔ این لار شی سید
کاکا این ایس تے دو لوکوٹور آس۔ سید
کاکہ بار غریب آس۔ سہ بار دوسہ زنگیل
پھر چو شلہ گھی وانش۔ تاس ٹییری تانی
گزارہ کرنش تے اللہ پاکاں شکر ادا
کرنش۔

ا دوس سید کاکا نین غاڑی ا تماں
پهانگ تلونش تے تساں ٹھونگ نینہ گا۔
سید کاکا ا وئی نین می ٹھونگ بار
باتائی۔ پرہ ٹھونگ نہ لد۔ سہ بار خفہ
بیال آس تے این سوچ می گاش اوں نام
ٹھونگ کنا دا گینم۔

سید کاکا این سوچ می آس تے ا آواز ہو
ارو "سید کاکا فکر مو کر این ٹھونگاں
باتاگ می یہ چھیں مداد کرّم"۔ سید
کاکہ بار بیو۔ ان می سید کاکا ا تتھی
پیش کہ ٹار دا ا چال لچ تے پندمو ا

- قاغذاں پھنڑ تھی ماک نہ یس۔
- صبریں ترویل تین آسیں۔

ماں لُوکوٹوراں بوب

:

ماں لُوکوٹوراں بوب سمائے مئی تھئی دئیتا
روپئی تئی جَاب مئی تھیتا اُوکالِ شامِ لندنائے
شامِ لندن مہکے اُوکالا، لنگو میو چھاں بارہ کالہ
میں کیر مُودہ ایجہ کالالا
نہ ترے یہ شیٹ شی نہ بھئیں اپان سمینتا
روپئی تئی جَاب مئی تھیتا اُوکالِ شامِ لندنائے
تھکے پھرات مئی بکروٹا، پتایاں خار ای کُکروٹا
تُوئی بازار مئی کھو بسکوٹا
چھاں ساراں خار رب ما تھی لگ جنون دئینتا
روپئی تئی جَاب مئی تھیتا اُوکالِ شامِ لندنائے
تھکے پاگور دینت ترپورہ مکہ ای ینت سختہ غرورا
تُوئی بیکاً گرت مرورا
تُو ماں گھمن تھو یہ دی کاس کہ نہ چنگینتا
روپئی تئی جَاب مئی تھیتا اُوکالِ شامِ لندنائے
دی سویہ شات شامِ لندن یہ تھی ان ماکہ دردمنا
پیکاً ہوئینت میں زنکدنائے
ایں لال جنون لھکم دُناہ تہ نہ لینتا
روپئی تئی جَاب مئی تھیتا اُوکالِ شامِ لندنائے
ماں برابر تُو بُو تھی باٹہ، دُو گر تھئی ما بُوئیں یہ کاٹا
مکہ اپان گرتھی چاٹہ
میں نصیحت نہ گھیننت چھاں کہ ماں تلینتا
روپئی تئی جَاب مئی تھیتا اُوکالِ شامِ لندنائے
عبدالحقان ان مائے کہ کارا، خلقاں کار کہ کہ اوزگاراً

آلو آن پانسہ شات انگارہ

کھیکي ہوانش تے ہوگ مئی ما تھی تہ نہ لیتنا
رُوپئی تئی جاب مئی تھیتا اُوکال شام لندنائے

KCS آن نام بدال ہو

:

اَس ما علاوہ جی، سی، ایس آن مستقبلان
منصوبان باراً مئی پا جولاک اوئے ہو۔ محمد
زمان ا مستقبلان منصوبان باراً مئی تام کہ
پراجیکٹان لائحہ عمل پشائے۔

آخر مئی مکیں میٹنگیں کیر اجام (۱۸)
اگست آن دوس مقرر کیر۔ این میٹنگ
گاؤری لینگویج پراجیکٹان دفتر مئی پیشان
دوئی باجا رہ ہوئے، انشاء اللہ۔

حدیث شریف

علم حاصل کروگ بارہ مسلمان ایس او میش
رہ فرض تھو۔

۱۳ جولائی ۲۰۰۶ یک شمان دوسہ زیڑ کرے،
سی، ایس آن ممبرانان اکدی سہ مشورہ ہو۔
ان مئی بار فیصلہ ہو۔ اولہ تہ نام انتخابات ہو
تے تن مئی کتیک ذمہ وارآن جوشو۔ ام مئی
شمشی خان چئیرمین، گل رحمان نائب
چئیرمین، محمد نبی جنرل سیکرٹری،
عبدالعلی آفس سیکرٹری تے محمد نذیر
خزانچی ہو۔

تاس پتہ تنظیمان نامان بدلاگان باراً مئی
جولاک ہو۔ سویہ اتفیک سہ گاؤری کلچرل
سوسائٹی آن نام رہ اتفاق کیر۔ اسان وجہ این
آش اوں ائی اپان سہ کالام مئی نات بلکہ مہ
دیر کوہستان مئی پا کار گرت۔

اَس ما باد بھی نام ممبرانان نامونہ رہ جولاک
ہو۔ ممبرانہ سویہ ملی کالام، اوشو، اُتروڑ تے
دیر کوہستان تھی کتیک مانوجان نام رہ اتفاق
کیر۔

محمد زمان ا ممبران کہ گاؤری لینگویج
پراجیکٹان باراً مئی پا جولاک کیر۔ نام دفنار
پا کالام مئی کلاؤ کیت۔